

De koning die van paars hield

In een heel ver land leefde een koning die alleen maar van paars hield. Het was een machtige, rijke koning met veel soldaten. Eerst ging het nog wel met zijn liefde voor paars. Maar na een paar jaar moest alles om hem heen paars zijn. Zelfs zijn onderbroek, zijn aardappelen en komkommers, zijn spinazie en zijn boterhammen moesten paars zijn. Er kon nauwelijks genoeg verf gevonden worden om de paleizen paars te schilderen. Alles wat een andere kleur had, werd paars. Ook de bloemen. Hij liet zijn knechten alle anders gekleurde bloemen weggooien.

Tevreden en voldaan keek de koning vanaf een hoge toren over zijn rijk. Het leek echter wel of hij in de verte nog wat andere kleuren zag. Hij maakte zich daar verschrikkelijk boos om. Soldaten gingen erop af en gooiden de mensen in de gevangenis als ze ergens nog andere kleuren dan paars gebruikten. Op het laatst was alles paars in het land. Iedereen had paarse kleren aan en de kinderen gingen naar paarse scholen.

Hoog in de bergen kweekten de mensen bloemen met andere kleuren. Ze waren bang dat ze de andere kleuren zouden vergeten. Toen de koning dat merkte, liet hij nog feller jacht maken op die andere kleuren. Soldaten arresteerden mensen. Ze staken alles wat een andere kleur had in brand. Ze rukten de bloemen uit de aarde. Ze gooiden ze op een kar en brachten ze naar een vuilnisbelt. De koning was tevreden met het resultaat.

De meeste bloemen groeiden verder op de vuilnisbelt. Omdat ze met wortel en al waren uitgerukt. En toen er enkele weken later een grote wind opstak werden alle zaadjes over het hele land verspreid. Het ging regenen en de zon ging weer schijnen en overal groeiden bloemen met de prachtigste kleuren. De mensen kwamen uit hun huizen en dansten van plezier. Zo blij waren ze met al die kleuren. En de koning? Die is zich rot geschrokken van al die juichende mensen op straat. Samen met zijn soldaten heeft hij het land verlaten. En er is nooit meer iets van hen gehoord.